

[Lütken.]

fået vore ønsker opfyldt ved lovforslaget og de ændringsforslag, der nu ligger på bordet. Det har først og fremmest været et ønske fra vor side, at kontraherede maskiner blev fritaget. Vi har ønsket en række komponenter frigivet, som indgår i varer, der eksporteres til EFTA-området, og hvor hensynet til såvel betalingsbalance som beskæftigelse har talt for en fritagelse. Vi har generelt ønsket, at sikkerhedsudstyr til fiskeri, søfart og luftfart fritages for importafgift. Det er også imødekommet.

Vi har dog ment, at grænsen for fritagelse var relativt snæver, hvilket vi også gav udtryk for ved første behandling. Vi har derfor ikke kunnet tilsidesætte saglige hensyn til fordel for at opnå borgerlig medvirken til dette lovforslag. Vi vil tage et medansvar for denne lovgivning, selv om den her og dér gør ondt, fordi det er af beskæftigelsesmæssig stor interesse, at betalingsbalanceunderskuddet reduceres væsentligt, så man kan undgå en finansiel stramning, der som resultat vil have en negativ virkning på den beskæftigelsesmæssige situation. Vi tager ansvaret under forudsætning af, at det pusterum, som denne lovgivning giver os, benyttes til erhvervsfremmende foranstaltninger også af mere langsigtet karakter.

Så vil jeg til sidst til de borgerlige ordførere sige, at jeg ikke tror, man gavner og går erhvervslivets ærinde ved i den grad at overekspone de negative sider ved denne lovgivning, som det er gjort her i dag, især af hr. Hans Kjær og hr. Jens Peter Jensen. Man kunne jo få det indtryk, at landets erhvervsliv om halvandet år nærmest ville ligge øde og ungs-koven være væk, som det med en lyrisk vending blev fremhævet. Jeg synes, at selv om man er modstander af principielle grunde, behøver man ikke at hæve liberalismens fane så højt i vejret, at der ingen mulighed er for, at benene kan nå jorden, og det bliver da endnu mere pinligt, når man begynder at vifte med den røde fane.

Jeg kan i øvrigt tilsige en fortsat positiv behandling i udvalget.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er jo i den lykkelige situation, at jeg kan takke for tilslutning både til lovforslaget og til de ændringsforslag, jeg har stillet, fra samtlige

ordførere her i dag, og for så vidt skulle alt være idyl. Hr. Dahlgaard var også inde på den helt rigtige betragtning, at det, det drejer sig om i dette lovforslag, ikke er nye restriktioner, men fritagelser fra listen.

Men det er da forståeligt, at ordførerne for de tre partier har følt trang til igen i dag at sige noget om det mere principielle i hele denne sag. Jeg tror ikke, vi kan blive enige — eller rettere sagt: jeg ved, vi kan ikke blive enige om det. Vi har, som det er fremgået af de pågældende ordføreres tale her i dag, en helt forskellig opfattelse af problemstillingen.

Det er vel ikke glemt, at den økonomiske politik, som de pågældende tre partier har ført i 3½ år, ikke alene ikke har medført nogen forbedring i vort lands økonomiske situation i forhold til stillingen, da den tidligere regering tiltrådte i januar-februar 1968, men tværtimod har medført en betydelig forværring, sådan at den tidligere regering måtte gå af, mens der var næsten dobbelt så stort et årligt underskud på betalingsbalancen, som da den tiltrådte, og netop som følge af disse underskud en meget betydelig stigning i Danmarks kortfristede gæld til udlandet.

Det er vel heller ikke helt gået i glemmebogen, at i den økonomiske oversigt, som den tidligere økonomiminister afgav, var der helt klart redegjort for, hvorledes dansk erhvervsliv nu var kommet ind i en stagnationsperiode, også på investeringsområdet, men man håbede på, at der engang ind i 1972 kunne komme en forbedring. De virksomhedslukninger, som vi har set en hel del af, er i hvert fald ikke forårsaget af denne importafgift. De er forårsaget af, at den tidligere regering lagde dansk erhvervsliv i en spændetrøje, kreditmæssigt og på anden måde, og over skatterne strammede så kraftigt på efterspørgslen på det danske marked, at adskillige danske virksomheder har måttet se en endog væsentlig nedgang i deres afsætning på det danske hjemmemarked.

Det er situationen. Det er det, der er baggrunden for, at denne regering ved sin tiltræden har måttet tage midler i brug, som er utraditionelle, og som er betænkelige. Vi har ikke lagt skjul på, at dette er et indgreb, som man naturligvis ikke gør med glæde. Det er et indgreb, der ikke kan undgå at